

Петко Р. Славейков

Напомняне

Ето, Петко, остаряваш,
видиш, вече побеляваш,
гасне младий, буйний жар.
Нал усещаш и кръвта ти,
как ти казва толкоз пъти:
Петко, Петко, веч си стар!
Младините забрави ги,
цалувките остави ги,
не мисли веч за любов.
Да посрещаш с черна жалост
горчивата тежка старост,
отсега бъди готов.
Теб песни ти не приличат,
нето китки веч та кичат;
минаха са младини!
Нине гроб ти приближава,
нине смъртта призовава,
нине тежки старини!
Бар отсега приготви са,
от света веч отречи са,
сбогом, сбогом му кажи.
И кат мислиш старостта си,
за разтуха на скръбта си,
ти сълзите задържи.

КРАЙ

Напечатано за пръв път в „Залагалка“, 1862 г.

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4217>]